

تاثیر مصرف خوراکی نانو سیلور روی بازده تولید، برخی فراسنجه‌های

خونی و بیوشیمیایی سرم در جوجه گوشتی

محمد رحیمی*^۱، محبوبه طالبی مهرداد^۲

چکیده

اهداف مختلف در جیره حیوانات استفاده می‌شوند. ترکیبات ضد میکروبی از جمله آنتی‌بیوتیک‌ها از افزودنی‌هایی هستند که برای سال‌های متمادی جهت بهبود رشد و بازده، محافظت پرندگان از اثرات نامطلوب میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا و غیر بیماری‌زا و همچنین درمان بیماری‌ها در صنعت طیور استفاده می‌شوند. (۱). امروزه به دلیل استفاده بی‌رویه از آنتی‌بیوتیک‌ها و رعایت نکردن دوره پرهیز از مصرف آن‌ها، مقاومت میکروبی نگرانی جدید جهانی جهت بهداشت و سلامت دام و انسان به شمار می‌رود (۲). لذا جهت دستیابی به عملکرد مطلوب و حفظ سلامتی و بهداشت طیور یافتن جایگزینی مناسب برای آنتی‌بیوتیک‌ها ضروری است.

نانوتکنولوژی به عنوان یکی از پیشرفته‌ترین علوم در عصر حاضر، در تمام زوایای حیات جانوری، گیاهی، زیست محیطی و صنعتی نفوذ نموده و افق جدیدی را در علوم طبیعی باز کرده است. با تغییر اندازه ذرات از میکرومتر به نانومتر (۹-۱۰ متر یا یک میلیاردیم متر) به خاطر افزایش نسبت سطح به حجم تمام خواص فیزیکی و شیمیایی تغییر نموده و واکنش پذیری ذره به شدت افزایش می‌یابد. نقره فلزی است که از گذشته‌های دور خواص ضد میکروبی آن شناخته شده است. با کاهش اندازه ذرات این فلز به مقیاس نانو خواص آن به شدت افزایش می‌یابد. اتصال این ذرات به پروتئین‌های حاوی گوگرد در سطح غشای باکتری‌ها، امکان ورود و تغییر در مورفولوژی و زنجیره تنفسی باکتری را فراهم می‌کند و

از دیرباز تاکنون نقره به علت خواص ضد باکتریایی خود شهرت یافته است. در واقع نانوذرات نقره به علت رهایش یون نقره چنین خاصیتی را علیه باکتری‌های هوازی و بی‌هوازی از خود نشان می‌دهند و بعنوان افزودنی در جیره طیور کاربرد وسیع دارد. در مورد اثرات ضد باکتریایی این ترکیب پژوهش‌ها نتایج ضد و نقیضی را عنوان می‌کنند که حاکی از اثرات مفید ضد باکتریایی نیست. به منظور این پژوهش روی ۲۴۰ قطعه جوجه نر یک روزه که به شش گروه با چهار تکرار تقسیم شدند انجام شد. گروه مورد آزمایش عبارت بودند از: جیره شاهد (بدون افزودنی)، جیره حاوی ۱۰ ppm آنتی‌بیوتیک آویلامایسین، جیره حاوی ۴۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر تن خوراک، جیره حاوی ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر تن خوراک، جیره حاوی ۴۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر متر مکعب آب آشامیدنی، جیره حاوی ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر متر مکعب آب آشامیدنی و به بررسی تأثیر نانوذرات نقره بر فاکتور رشد و بازده بدن و برخی فراسنجه‌های خونی و سرمی و جمعیت میکروبی دستگاه گوارش (ایلئوم) جوجه‌های گوشتی و مقایسه اثرات ضد باکتریایی و محرک رشد آن با آنتی‌بیوتیک آویلامایسین پرداخته شد. نتایج حاکی از افزایش معنی‌دار ($P < 0/05$) مونوسیت‌ها و مصرف خوراک جوجه‌ها و افزایش جمعیت کلستریدیوم‌ها و کاهش معنی‌دار غلظت تری‌گلیسرید در گروه ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در جیره و آب بود ($P < 0/05$) ولی تأثیر آن بر افزایش وزن جوجه‌ها و ضریب تبدیل غذایی آن‌ها معنی‌دار نبود. به نظر می‌رسد نانوذرات نقره بر خلاف آن چه تصور می‌شود به عنوان یک افزودنی محرک رشد برای کنترل باکتری‌های مضر در دستگاه گوارش طیور و تقویت سیستم ایمنی، افزایش ضریب تبدیل غذایی جوجه‌های گوشتی مناسب نیست.

واژگان کلیدی: جوجه گوشتی، فراسنجه‌های خونی و سرمی، سیستم ایمنی،

نانو ذرات نقره

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۴/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۹/۱۷

مقدمه

افزودنی‌های غذایی دسته‌ای از مواد مختلف هستند که برای

۱- گروه بیوشیمی دانشگاه پیام نور استان تهران (rahimimohamad54@yahoo.com)

۲- استاد گروه بیوشیمی دانشگاه پیام نور استان تهران

گرفت. در ادامه به بررسی برخی فراسنجه های خونی و بیوشیمیایی سرم به منظور بررسی اثرات آن بر روی ارگان-های داخلی و رشد و بازده بدن و جمعیت میکروبی دستگاه گوارش (انتهای روده کوچک، ایلئوم) جوجه های گوشتی نر یک روزه سویه تجاری آرورا کرز پلاس و مقایسه خاصیت ضد باکتریایی و محرک رشد آن با آنتی بیوتیک آویلامایسین انجام شد.

مواد و روش کار

تهیه نانوذرات نقره: نانو ذرات نقره کروی با میانگین ۱۰ نانومتر و با غلظت ۵۰۰ ppm استوک از شرکت نانو دانش کاسپین خریداری شد. تهیه نانو ذرات نقره با روش شیمیایی و با استفاده از احیای سیترات انجام شد. سپس با روش رقیق سازی سریالی (serial dilution) از استوک اصلی غلظت های مورد نظر تهیه شد.

حیوانات مورد آزمایش: این پژوهش بر روی ۲۴۰ قطعه جوجه نر گوشتی یک روزه سویه تجاری آرورا کرز پلاس بصورت تصادفی با شش گروه و چهار تکرار انجام شد. آب و غذا در تمام مدت بطور آزاد در اختیار جوجه ها بوده و در شبانه روز ۲۴ ساعت نور تأمین شد. واکسیناسیون تا قبل از ۲۰ روزگی انجام شد. جیره برای سه دوره آغازین، رشد و پایانی مطابق احتیاجات مواد مغذی توصیه شده سویه تجاری با استفاده از نرم افزار UFFDA تنظیم گردید (جدول ۱). گروه مورد آزمایش عبارت بودند از: جیره شاهد (بدون افزودنی)، جیره حاوی ۱۰ ppm آنتی بیوتیک آویلامایسین، جیره حاوی ۴۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر تن خوراک، جیره حاوی ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر تن خوراک، جیره حاوی ۴۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر متر مکعب آب آشامیدنی، جیره حاوی ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در هر متر مکعب آب آشامیدنی.

در نهایت با اثرگذاری بر فرآیند مرگ سلولی منجر به مرگ عامل بیگانه می شود (۶). باکتری ها نسبت به این ذرات مقاومت پیدا نمی کنند بنابراین اثرگذاری بر طیف وسیعی از باکتری ها میسر خواهد بود. به علاوه این ذرات پس از اثر در نقطه هدف بر میکروارگانیسم های دیگر نیز تأثیر می گذارند. با توجه به خواص ضد میکروبی نانوذرات نقره، به نظر می رسد که بتوان از این ماده به عنوان افزودنی برای کنترل فعالیت میکروبی دستگاه گوارش طیور به جای آنتی بیوتیک ها استفاده نمود. پژوهش های محدودی در خصوص تأثیر این ترکیبات به عنوان افزودنی در جیره دام و طیور وجود دارد. این پژوهش ها نتایج ضد و نقیضی را عنوان می کنند بعنوان مثال در پژوهشی نشان دادند که افزودن نانوسیلور به خوراک، هیچ تأثیری بر عملکرد و افزایش وزن در خوک ها (۶) و جوجه های گوشتی (۸) ندارد. در مطالعه ای دیگر بیان کردند که اضافه کردن نانوذرات نقره در آب آشامیدنی بلدرچین ها اثرات تخریبی بر سلولهای جاذب پرزهای دوازدهه ندارد و جمعیت لاکتوباسیل ها را در روده افزایش می دهد (۹). کاهش تعداد و اندازه فولیکول های لنفاوی غده بورس در جنین مرغ در اثر تزریق این ماده به داخل تخم مرغ های نطفه دار گزارش شده است (۱۰). نانوذرات دارای آثار بیولوژیک متعدد مفید یا مضر هستند بعنوان مثال افزایش درازمدت سطح گلوکز خون گزارش شده است که موجب آسیب بسیاری از بافت ها و بویژه رگهای خونی می شود و همین امر ممکن است به نتایجی چون حمله قلبی، سگته مغزی و بیماریهای کلیوی منجر شود (۸).

این پژوهش با هدف بررسی اثرات نانو ذرات نقره بعنوان افزودنی پرکاربرد در جیره طیور بعنوان محرک رشد و از بین برنده باکتری های مضر دستگاه گوارش انجام شد. همچنین اثرات آن در مقایسه با آنتی بیوتیک آویلامایسین بعنوان جایگزینی برای آنتی بیوتیک، مورد بررسی قرار

میزان یک میلی لیتر به داخل لوله درب دار دیگری منتقل و برای از بین بردن باکتری ها به آن چند قطره فرمالین اضافه شد. سپس مقدار ۰/۰۱ میلی لیتر از آن به روی لام مخصوص و بر روی سطحی به وسعت یک سانتی متر مربع پخش شد. لام در حرارت محیط خشک و نمونه ها با استفاده از شعله تثبیت گردیدند. سپس چند قطره رنگ کریستال ویوله بر روی آن ریخته و پس از ۱۰ ثانیه با آب شسته شد. بعد از خشک کردن لام، به کمک میکروسکوپ تعداد باکتری ها در ۵ فیلد میکروسکوپی با بزرگنمایی ۱۰۰ شمارش گردید و میانگین گرفته شد. هر میدان میکروسکوپی یک پنج هزارم سانتی متر مربع است بنابراین مشاهده هر باکتری نمایانگر ۵۰۰۰ باکتری در یک سانتی متر مربع و به عبارت دیگر ۵۰۰/۰۰۰ باکتری در هر سانتی متر مکعب نمونه است (۳). برای تعیین فراوانی لاکتوباسیل ها، کلستریدیوم ها و کلی فرم ها به ترتیب از محیط های کشت Rogosa Reinforced Agar (Merck, Germany, 05413) و Salmonella-colesteridium Agar (Merck, 05410) و Shigella Agar (Merck, Germany, 7667) استفاده شد. محیط های کشت مذکور پس از آماده شدن به پتری دیش منتقل شدند. در مورد کلستریدیوم ها چون شمارش کلنی ها از طریق کشت نمونه اولیه میسر نبود، ابتدا نمونه های همراه بافر به مدت یک هفته در یخچال قرار داده شدند تا وارد مرحله هاگ شوند. سپس نمونه از یخچال خارج و به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۵۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. این عمل برای اطمینان به از بین رفتن سایر باکتری های غیر هاگ زای موجود در نمونه ها انجام شد. سپس برای شمارش به کشت هاگ ها آنها اقدام شد. برای تعیین تعداد باکتری ها از روش شمارش کلنی استفاده شد. بدین منظور از نمونه اولیه به کمک بافر فسفات، ۱۳ سری رقت با ضریب رقیق سازی ۱۰، تهیه شد. از هر کدام از رقت ها ۱۰۰ میکرولیتر به هر کدام از محیط های کشت اختصاصی تلقیح شد. برای ایجاد

افزایش وزن، مصرف غذا و ضریب تبدیل غذایی به صورت هفتگی تا پایان دوره پرورش اندازه گیری شد. در پایان دوره آزمایش، از هر واحد آزمایشی دو پرنده به صورت تصادفی انتخاب و مقدار ۴ سی سی خون از طریق سیاهرگ بال از هر پرنده اخذ شد. نیمی از نمونه های خون گرفته شده به منظور شمارش گلبول های سفید و همچنین تیترا آنتی بادی نیوکاسل اختصاص داده شد. به منظور اندازه گیری عیار پادتن علیه واکسن نیوکاسل نمونه خونی به آهستگی درون لوله های استریل درب دار ریخته شد و در مخزن حاوی یخ به آزمایشگاه انتقال یافت. در آزمایشگاه با استفاده از دستگاه سانتریفیوژ در ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سرم خون جدا شده و سپس عیار پادتن علیه واکسن نیوکاسل به روش HI (Hemagglutination inhibition) مورد اندازه گیری قرار گرفت. در نیم دیگر نمونه های خون اخذ شده میزان کلسترول، تری گلیسرید، HDL و LDL، آلانین آمینو ترانسفراز و آسپارات آمینو ترانسفراز سرم به کمک کیت های تجاری پارس آزمو و به روش طیف سنجی اندازه گیری شد (۱۵). در روز ۲۴ پرورش از هر تیمار ۲ جوجه به صورت تصادفی توزین، کشتار و پس از بازکردن محوطه بطنی پانکراس، سنگدان، کبد، و چربی حفره بطنی موجود در شکم و اطراف سنگدان و روده ها جدا شده و توزین گردید. به منظور بررسی جمعیت میکروبی دستگاه گوارش، از انتهای روده کوچک (ایلئوم) هر پرنده یک قطعه ۱۵ سانتی متری جدا شد و برای کشت باکتریایی به آزمایشگاه ارسال شد. تعداد کل باکتری ها، فراوانی گونه های لاکتوباسیل، کلی فرم ها و کلستریدیوم ها در محتویات ایلئوم تعیین شد. برای تعیین تعداد کل باکتری ها در هر میلی لیتر نمونه مورد مطالعه از روشی معروف به روش برید (Breed) استفاده شد (۱۶). برای این منظور از لوله حاوی بافر که نمونه اولیه به میزان ۳ گرم در ۱۰ سی سی در آن حل شده بود استفاده شد که از آن،

جدول ۱- ترکیب جیره های آزمایشی در دوره های آغازین، رشد و پايانی*

مواد خوراکی (%)	دوره آغازین (۱-۱۴ روزگی)	دوره رشد (۱۵-۲۸ روزگی)	دوره پايانی (۲۹-۴۲ روزگی)
ذرت	۶۷/۲	۶۶/۸	۷۱/۶
کنجاله سویا	۳۲/۸	۲۷/۸	۲۳/۴
روغن	—	۱/۲	۲
پوسته صدف	۱/۴	۱/۴	۱/۴
دی کلسیم فسفات	۱/۴	۱/۲	۰/۹
نمک	۰/۲	۰/۲	۰/۲
مکمل ویتامینی**	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
مکمل معدنی**	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
دی - آل متیونین	۰/۱۷	۰/۰۸	۰/۱۰
اجزاء محاسبه شده			
میزان انرژی (Kcal/Kg)	۳۰۵۰	۳۱۰۰	۳۱۵۰
درصد پروتئین	۲۱/۹۲	۱۹/۳۸	۱۷/۷۲

* برای تهیه جیره های حاوی نانو ذرات نقره به جیره های مذکور مقادیر ۴۰۰ و ۸۰۰ میلی لیتر در تن محلول ۲۰۰۰ PPM آن اضافه شد. ** هرکیلو گرم مکمل ویتامینی حاوی ۴۴۰۰۰۰ واحد بین المللی ویتامین A ، ۷۲۰۰۰ واحد بین المللی ویتامین D، ۱۴۴۰۰ میلی گرم ویتامین E، ۲۰۰۰ میلی گرم ویتامین K، ۶۴۰ میلی گرم کوپالامین، ۶۱۲ میلی گرم تیامین، ۳۰۰۰ میلی گرم ریبوفلاوین، ۴۸۹۶ میلی گرم اسید پانتوتنیک، ۱۲۱۶۰ میلی گرم نیاسین ، ۶۱۲ میلی گرم پیریدوکسین، ۲۰۰۰ میلی گرم بیوتین و ۲۶۰ گرم کولین کلراید می باشد. هر کیلوگرم مکمل معدنی حاوی ۶۴/۵ گرم منگنز، ۳۳/۸ گرم روی، ۱۰۰ گرم آهن، ۸ گرم مس، ۶۴۰ میلی گرم ید، ۱۹۰ میلی گرم کبالت و ۸ گرم سلنیوم می باشد.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + e_{ij}$$

در این رابطه Y_{ij} : مقدار هر مشاهده، μ : میانگین جامعه، T_i : اثر تیمار و e_{ij} : خطای آزمایش می باشد.

نتایج

گروه های مورد آزمایش در مقایسه با گروه شاهد تاثیر معنی داری ($P < 0/05$) بر تیتراکتی بادی علیه بیماری نیوکاسل، تعداد گلبول های سفید خون، فراوانی هتروفیل ها، لنفوسیت ها، بازوفیل ها و ائوزینوفیل ها نداشتند (جدول ۳). ولی فراوانی منوسیت ها در جوجه های که سطح ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات نقره در جیره و یا آب آشامیدنی دریافت نمودند به طور معنی داری افزایش یافت ($P < 0/05$). در این آزمایش هیچ گونه باند هتروفیلی و یا لنفوسیت غیر طبیعی که به ترتیب ناشی از اختلال در تولید هتروفیل ها و یا لنفوسیت های خونی است مشاهده نشد.

محیط بی هوازی، پس از کشت نمونه، مقداری از همان محیط کشت به صورت لایه نازکی بر روی نمونه کشت شده اضافه شد. پلت ها پس از تلقیح، به انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد منتقل شدند. دوره انکوباسیون تا زمان تشخیص کلنی های کامل ادامه یافت. این زمان در مورد باکتری های مختلف مورد مطالعه بین ۲۴ تا ۹۶ ساعت متغیر بود. پس از طی زمان انکوباسیون تعداد کلنی ها بر روی پلیت های مربوط به رقت هایی که تعداد کلنی هایی بین ۳۰ تا ۳۰۰ عدد داشتند، شمارش شدند. در نهایت با ضرب نمودن تعداد کلنی ها در ضریب رقت، تعداد باکتری ها محاسبه شد (۳) برای تبدیل داده های CFU به فرم LOG_{10} از نرم افزار SigmaState استفاده شد. داده های حاصل به کمک برنامه نرم افزاری SAS (نسخه ۹) و مطابق مدل آماری زیر تجزیه و میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه شدند:

جدول ۲- اثرات نانو ذرات نقره و آنتی بیوتیک روی پارامترهای بیوشیمیایی سرم

تیمار	کلسترول	تری گلیسرید	گلوکز	HDL Mg/dl	LDL Mg/dl	آلانین آمینوترانسفراز	آسپاراتات آمینو ترانسفراز
شاهد	۱۳۴	۱۱۳/۶	۲۳۰	۱۰۱/۶	۱۸/۳	۸/۵	۲۵۹/۲۵
آویلامایسین	۱۶۲	۱۲۳	۲۲۱/۲۳	۱۰۵/۱	۲۲/۹	۹/۲۳	۲۶۲/۵
نانو نقره (۴۰۰ میلی لیتر بر تن) خوراک	۱۲۸	۱۱۱	۱۷۶/۸	۱۰۹	۱۷/۴	۱۱/۷۵	۲۲۴/۲۵
نانو نقره (۸۰۰ میلی لیتر بر تن) خوراک	۱۳۵/۳	۱۱۰	۱۷۹/۶	۱۰۷/۳	۱۶/۱	۱۲/۲۵	۲۱۷/۷۵
نانو نقره (۴۰۰ میلی لیتر بر متر مکعب) آب آشامیدنی	۱۴۶/۲	۱۲۱	۱۷۲/۳۱	۱۰۹/۳	۱۷/۱	۱۱	۲۲۹
نانو نقره (۴۰۰ میلی لیتر بر متر مکعب) آب آشامیدنی	۱۱۵/۳	۱۰۹	۱۸۷/۸	۱۱۰	۱۶/۴	۱۱/۳۲	۲۲۹/۳۲
خطای معیار میانگین	۲/۲۵	۲/۱۶	۱/۰۵	۰/۷۱	۳/۰۶	۱/۲	۵/۲۲

استفاده از دوز ۸۰۰ میلی لیتر نانو ذرات در جیره یا آب آشامیدنی معنی دار بوده است ($P < 0/05$). افزودن آنتی بیوتیک به جیره غلظت کلسترول، تری گلیسریدها و LDL سرم خون جوجه ها را به طور معناداری افزایش داد ($P < 0/05$).

افزودن سطوح مختلف نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی تاثیر معنی داری ($P < 0/05$) بر کلسترول و LDL خون جوجه ها در مقایسه با گروه شاهد نداشت (جدول ۲). نانو ذرات نقره غلظت تری گلیسرید خون جوجه ها را کاهش داد به طوری که این کاهش هنگام

جدول ۳- اثرات نانو ذرات نقره بر تیتراکتی بادی علیه نیوکاسل و تعداد و فراوانی انواع گلبول های سفید خون در جوجه های گوشتی

تیتراکتی نیوکاسل	گلبول های سفید (میلی متر مکعب/۱۰ ^۳)	انوزینوفیل (درصد)	مونوسیت (درصد)	لنفوسیت (درصد)	هتروفیل (درصد)	
۳/۳۳	۲۱/۱۹	۱/۳	۲/۲	۶۳	۳۴	شاهد
۳/۳۳	۲۱/۹۵	۱/۵	۲	۶۳	۳۳/۵	آویلامایسین
۳/۶۶	۲۱/۵۵	۱	۲/۴	۶۳/۳	۳۲	نانو نقره (۴۰۰ میلی لیتر بر تن) خوراک
۳/۳۳	۲۱/۸۴	۱/۶	۳	۶۳/۴	۳۲/۶	نانو نقره (۸۰۰ میلی لیتر بر تن) خوراک
۳/۳۳	۲۱/۲۰	۱	۳/۳	۶۳	۳۲/۷	نانو نقره (۴۰۰ میلی لیتر بر متر مکعب) آب آشامیدنی
۳	۲۱/۶۸	۱/۵	۳/۱	۶۳/۱	۳۳	نانو نقره (۸۰۰ میلی لیتر بر متر مکعب) آب آشامیدنی
۰/۶	۰/۳۱	۰/۴	۰/۰۰۵	۰/۷	۰/۳	خطای معیار میانگین
		۰/				

۴۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی جوجه های گوشتی اثر معنی داری ($P < 0/05$) بر جمعیت کلستریدیوم های روده آن ها در مقایسه با گروه شاهد نداشت، اما کاربرد ۸۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی جوجه های گوشتی افزایش معنی داری

افزودن سطوح مختلف نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی تاثیر معنی داری ($P < 0/05$) بر جمعیت کلی - فرم های روده جوجه ها در مقایسه با گروه شاهد نداشت (جدول ۲). تیمارهای آزمایشی در مقایسه با گروه شاهد تاثیر معنی داری ($P < 0/05$) را بر جمعیت لاکتوباسیل ها و بیفیدوباکترهای روده نداشتند. افزودن

($P < 0/05$) را بر جمعیت کلستریدیوم های روده آن ها در مقایسه با گروه شاهد نشان داد.

جدول ۴- اثر نانو ذرات نقره و آنتی بیوتیک بر جمعیت باکتریایی موجود در ایلئوم (LOG CFU_{10})

تیمار	کلی فرم	کلستریدیوم	لاکتوباسیلوس
شاهد	^a ۵/۴۶	^b ۷/۳۵	۷/۹۰
آویلامایسین	^b ۵/۱۶	^c ۷/۱۴	۷/۸۹
نانو نقره (۴۰۰ ml/ton خوراک)	^a ۵/۵۱	^b ۷/۳۸	۷/۹۳
نانو نقره (۸۰۰ ml/ton خوراک)	^a ۵/۵۳	^a ۷/۵۱	۷/۹۵
نانو نقره (۴۰۰ ml/m ^۳ آب)	^a ۵/۵۲	^b ۷/۳۷	۷/۹۲
نانو نقره (۸۰۰ ml/m ^۳ آب)	^a ۵/۵۳	^a ۷/۵۰	۷/۹۴
SEM	۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۰۲

^{a-c}: اعداد در هر ستون با حروف غیر مشابه با هم اختلاف معنی دار دارند ($P < 0/05$). SEM: خطای معیار میانگین

جدول ۵- اثر تیمارهای آزمایشی بر خوراک مصرفی (FI) گرم، افزایش وزن (BW) گرم و ضریب تبدیل غذایی (FCR)

تیمار	FI	BW	FCR
شاهد	^a ۴۳۹۷/۴	^B ۲۴۴۲/۴۶	۱/۸۰
آویلامایسین	۴۲۵۸/۵۱	۲۴۰۲/۳۸	۱/۹۳
نانو نقره (۴۰۰ ml/ton خوراک)	^B ۴۵۸۰/۲	^c ۲۴۵۳/۲۳	۱/۸۷
نانو نقره (۸۰۰ ml/ton خوراک)	^B ۴۶۲۵/۵۲	^c ۲۴۶۰/۳۷	۱/۹۲
نانو نقره (۴۰۰ ml/m ^۳ آب آشامیدنی)	^B ۴۴۸۲/۵۳	^c ۲۵۰۵/۵۰	۱/۸۵
نانو نقره (۸۰۰ ml/m ^۳ آب آشامیدنی)	^B ۴۵۹۲/۰۲	^c ۲۶۰۲/۰۳	۱/۹۴

^{a-c}: اعداد در هر ستون با حروف غیر مشابه با هم اختلاف معنی دار دارند ($P < 0/05$).

با توجه به جدول شماره ۵ استفاده از نانو ذرات نقره موجب افزایش معنی دار ($P < 0/05$) مصرف خوراک جوجه های تغذیه شده گردید ($P < 0/05$) که این امر به نوبه خود افزایش وزن جوجه ها را در پی داشت. بهترین افزایش وزن مربوط به نانو نقره (۸۰۰ ML/M^۳ آب) بود که

ضریب تبدیل غذایی متمایل به معنی دار بود. ($P < 0/05$) مقایسه اثر تیمارهای آزمایشی در جدول ۶ نشان داد اثر تیمارها روی صفاتی همچون وزن پانکراس، سنگدان خالی، کبد، چربی بطنی معنی دار نبودند. ($P < 0/05$)

جدول ۶- اثر تیمارهای آزمایشی بر وزن پانکراس، سنگدان خالی، کبد و چربی بطنی در ۲۴ روزگی

تیمار	پانکراس	سنگدان خالی	کبد	چربی
شاهد	۰/۳۳	۱/۹۵	۲/۵۲	
آویلامایسین	۰/۳۵	۱/۹۷	۲/۴۶	
نانو نقره (۴۰۰ ml/ton خوراک)	۰/۳۴	۱/۹۷	۲/۴۶	
نانو نقره (۸۰۰ ml/ton خوراک)	۰/۳۶	۱/۸۷	۲/۳۷	
نانو نقره (۴۰۰ ml/m ^۳ آب آشامیدنی)	۰/۳۷	۷/۵۰	۷/۹۴	
نانو نقره (۸۰۰ ml/m ^۳ آب آشامیدنی)	۰/۳۷	۰/۰۳	۰/۰۲	

بحث

مواد شیمیایی مختلف در بافت ها می توانند منوسیت ها را به سمت خود بکشانند، که این پدیده را کموتاکسی گویند. سموم باکتریایی یکی از مهمترین موادی است که باعث کموتاکسی می شود (۱۲). بنابراین ممکن است دلیل بالا بودن معنی دار کلستریدیوم ها در گروه های حاوی ۸۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی در نتیجه ایجاد پدیده کموتاکسی که منجر به تحریک بدن در ساخت بیشتر منوسیت ها می شود باشد. یون نقره به دلیل اندازه کمی که دارد سطح تماس بیشتری با فضای بیرون دارد و تاثیر بیشتری بر غشاهای آزاد دارد از طرفی مکانیسم فیزیولوژیک احتمالی ایجاد شده توسط نانو ذرات نقره را می توان به تولید رادیکال آزاد اکسیژن فعال نسبت داد. با توجه به خواص ویژه گلبول های سفید در تغییر شکل یا دیپدز هنگام عبور از رگ های خونی و هم چنین گرایش ان ها به سمت حاشیه رگ های خونی، گلبول های سفید با دو مکانیسم فوق از تغییرات معنی داری در غلظت های پایین مثل ۴۰۰ PPM از نانو ذرات نقره مصون مانده باشند. سایر فاکتور های ایمنی بیشتر مربوط به ایجاد عفونت در خون می باشد که در این تحقیق بین تیمار های آزمایشی تفاوتی وجود نداشت. در پژوهشی با تزریق نانو ذرات نقره به داخل تخم مرغ مشاهده کردند نانو ذرات نقره بر رشد جنینی تأثیری ندارد ولی تعداد و اندازه فولیکولهای لنفی در غده بورس را کاهش می دهد (۱۲).

از آنجا که روش های سنتز نانوذرات پیچیده نیستند و حتی به صورت بیولوژیکی از طریق قارچ ها و باکتری ها تولید می شوند و در مقادیر کنترل شده اثرات سمیت بر سلول های انسانی ندارند، طرفداران بسیاری را به خود جلب کرده اند. به علاوه خواص ضد باکتریایی و عدم ایجاد مقاومت در برابر میکروارگانیسم ها، باعث شده است که این مواد جایگزین خوبی برای آنتی بیوتیک ها به شمار روند. بارزترین ویژگی این ذرات سمیت دو گانه است این بدان معناست که در مقابل باکتری ها اثرات سمی از خود بروز می دهند و در مقابل برای بدن زیست سازگارند (۱۰). پژوهش های محدودی در مورد تاثیر نانوذرات نقره بعنوان یک افزودنی پرکاربرد بر عملکرد، سیستم ایمنی، فلور میکروبی دستگاه گوارش و لیپیدهای سرم در حیوانات (بخصوص جوجه های گوشتی) انجام شده است. در این پژوهش مشاهده شد افزودن ۸۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی جوجه های گوشتی سبب افزایش معنی داری در تعداد منوسیت ها در مقایسه با سایر گروه ها شد. در طول عفونت پاتوژنیک، منوسیت ها برای کشتن پاتوژن ها جمع شده که این باعث التهاب می شود. حال چنانچه این عفونت در روده اتفاق افتد سبب ضخیم شدن دیواره روده می شود (۱۱).

بسیاری از پژوهشگران را به استفاده از نانو ذرات نقره در صنعت دام و طیور به خود معطوف ساخته است. ویژگی های مورفولوژیک روده مقدار جذب مواد مغذی را تحت تأثیر قرار می دهد. و بعنوان یک سد در مقابل پاتوژن ها و عوامل شیمیایی عمل می نماید. (۲۱). نتایج پژوهش حاضر با مطالعه ای در خصوص عدم تأثیر نانو ذرات نقره بر تعداد باکتری های سکوم بلدرچین همخوانی دارد (۱۷) ولی با پژوهش های دیگر دیگر مبنی بر کاهش تعداد کلستریدیوم ها و لاکتوباسیل ها ی موجود در دستگاه گوارش جوجه های گوشتی (۶)، و یا افزایش در تعداد لاکتوباسیل های موجود در روده کور بلدرچین (۱۶) در اثر استفاده از نانو ذرات نقره همخوانی ندارد. احتمالاً ترکیب ذرات فلز نقره با HCL و تولید AgCl به هنگام عبور از معده (۱۸) و یا جذب نانو ذرات نقره در بخش های بالائی روده کوچک و قبل از رسیدن به ایلئوم، موجب کاهش اثرات ضد میکروبی آن شده است. در پژوهشی گزارش شده که میزان نقره بافت ها بعد از مصرف نانو ذرات آن، ناچیز گزارش شده است (۶)، قابلیت رسوب این ترکیب در بافتها به ویژه کبد نیز گزارش شده است (۱۹). ثابت شده است که فلور میکروبی دستگاه گوارش می تواند تأثیر قابل توجهی بر سلامتی و بهره بری طیور گوشتی داشته باشد بدین ترتیب هر گونه اختلال در فلور میکروبی طبیعی به علت عوامل بیماری زا می تواند باعث کاهش رشد شود. در پژوهشی که توسط چلوپکا و همکاران (۶) صورت گرفت نشان دادند که نانو ذرات نقره به دلیل عملکرد چندگانه ضد میکروبی یکی از موثرترین نانو ذرات فلزی دارای خاصیت ضد میکروبی است. پژوهش های مختلفی اثرات ضد میکروبی نانو ذرات نقره را تایید کردند که باکتری های پاتوژن نظیر باسیلوس سوبتیلیس و ای کلای را از بین می برد (۹، ۱۲). ممکن است نانو ذرات نقره موجب افزایش امونیاک و سایر محصولات نیتروژنی سمی در روده به

غلظت های مختلف نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی هیچ تأثیری بر صفات بیوشیمیایی خون نداشت. استفاده از ۸۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی جوجه های گوشتی کاهش کلسترول و تری گلیسرید را نشان داد که معنی دار نبودند. علت این امر ممکن است به دلیل دکنزوگه شدن اسیدهای صفراوی کنزوگه و در نتیجه کاهش هضم و جذب چربی ها باشد، فلور میکروبی موجب تبدیل بیولوژیکی اسیدهای صفراوی شده و با دکنزوگه کردن و دهیدروکسیله کردن صفا در جذب چربی توسط حیوان اختلال ایجاد می کند (۱۳). در این پژوهش گروه های آزمایشی هیچ اثری بر HDL نداشتند که با سایر گزارشات همخوانی دارد (۱۴). خواص ضد میکروبی نانو ذرات نقره و استفاده مفید از آن در بیوتکنولوژی و مهار اختصاصی میکروب ها در مطالعات مختلفی بررسی شده اند (۱۵). به طوری که نانو ذرات نقره می توانند با مهار سیستم تنفسی باکتری ها بر متابولیسم و نیز فرایندهای تولید مثل میکروارگانیسم ها اثر گذار باشند. و باعث ایجاد آسیب هایی در غشای سلولی باکتری ها گردند. در این پژوهش هنگام استفاده از ۸۰۰ سی سی نانو ذرات نقره در جیره و آب آشامیدنی جوجه های گوشتی نه تنها تعداد باکتری های موجود در ایلئوم کاهش نیافت، بلکه تعداد کلستریدیوم ها که یکی از انواع باکتری های مضر دستگاه گوارش هستند را نیز افزایش داد. به نظر می رسد که نحوه اثرگذاری این ترکیب در محیط زنده (*In Vivo*) با محیط آزمایشگاه متفاوت باشد. نانو ذرات نقره با اختلالی که در روند هضم و جذب مواد مغذی ایجاد می کنند ممکن است با فراهم کردن محیطی مناسب برای میکروارگانیسم ها موجب افزایش تعداد آن ها شده باشند (۱۶). در بین فلزات طبیعی یون نقره دارای خواص ضد میکروبی شدید علیه بسیاری از گونه های فعال باکتریایی است (۷) بر این اساس امروزه توجه

6. Hollinger, M. A. 2020. Toxicological aspects of topical silver pharmaceuticals. *Critical Review Toxicology* 26:255–60
7. Benn, T. M. and P. Westerhoff. 2008. Nanoparticle silver released into water from commercially available sock fabrics. *Environmental Science and Technology* 42: 4133-4139
8. Zargaran esfahani, H., S. D. Sharifi, A. Barin, and A. Afzalzadeh. 2010. Influence of Silver Nanoparticles on Performance and Carcass Properties of Broiler Chicks. *Iranian Journal of Animal science* 41:137-141(In Persian).
9. Sawosz, E., M. Binek, M. Grodzik, S. P. Ziellin, M. Szmiedt, T. Niemiec and A. Chwabiog . 2017. Influence of hydrocolloidal silver nanoparticles on gastrointestinal microflora and morphology of enterocytes of quails. *Archives of Animal Nutrition* 61: 444 – 451
10. Grudzien, M. and E. Sawosz. 2019. The influence of silver nanoparticles on chick embryo development and bursa Fabricius morphology. *Journal of Animal Feed and Science* 15: 111 – 115
11. Grudzien, M. and E. Sawosz. 2006. The influence of silver nanoparticles on chick embryo development and bursa Fabricius morphology. *Journal of Animal Feed and Science* 15: 111 – 115
12. Wakeman, G. W. 2016. AGP alternatives- part II. Dietary strategies to influence bacterial microflora. *World Poultry* 21: 28-29
13. Khosravi, A., F. Boldaji, B. Dastar and S. Hasani. 2017. The Use of Some Feed Additives as Growth Promoter in Broilers Nutrition. *International Journal of Poultry Science* 7: 1095-1099
14. Sondi, I. and S. B. Sondi. 2015. Silver nanoparticles as antimicrobial agent: a case study on E. coli as a model for gram-negative bacteria. *Journal of Colloid and Interface Science* 275: 77–182

علت اثری که بر افزایش رشد میکروارگانیسم های خاص تولید کننده آمونیاک می گذارند شوند و ممکن است این متابولیت های سمی سبب کاهش رشد شوند (۲۰) با توجه به نتایج حاضر ممکن است مصرف نانو ذرات نقره به صورت مکمل برای کاهش چربی خون در بیماران دچار سندروم هیپرلیپیدمی و متابولیک مفید باشد برای اثبات دقیق این موضوع و شناسایی مکانیسم تاثیر کاهشی نانو ذرات نقره بر تری گلیسرید خون انجام مطالعه بیشتری ضروری است. با توجه به نتایج مطالعه حاضر به نظر می رسد نانو ذرات نقره که به عنوان یک افزودنی محرک رشد در جوجه های گوشتی مصرف می شود برای کنترل باکتری های مضر در دستگاه گوارش طیور و تقویت سیستم ایمنی و افزایش ضریب تبدیل غذایی جوجه گوشتی مناسب نیست.

فهرست منابع

1. Scott, D. F. and P. D. Michael. 2012. Sub-therapeutic levels of antibiotics in poultry feeds and their effects on weight gain, feed efficiency, and bacterial cholytaurine hydrolase activity. *Applied Environmental microbiology* 331-336
2. Wakeman, G. W. 2005. AGP alternatives- part II. Dietary strategies to influence bacterial microflora. *World Poultry* 21: 28-29
3. Percival, S L, P. G. Bowler and D. Russell. 2018. Bacterial resistance to silver in wound care. *Journal of Hospital Infection* 60: 1–7
4. Sondi, I. and S. B. Sondi. 2019. Silver nanoparticles as antimicrobial agent: a case study on E. coli as a model for gram-negative bacteria. *Journal of Colloid and Interface Science* 275: 77–182
5. Hoet, P. H., I. Bruske-Hohlfeld and O. V. Salata. 2004. Nanoparticles-known and unknown health risks. *Journal of Nanobiotechnology* 2: 12-14

15. Hoet, P. H., I. Bruske-Hohlfeld and O. V. Salata. 2004. Nanoparticles-known and unknown health risks. *Journal of Nanobiotechnology* 2: 12-14
16. Vincent, C.H. The direct or breed method for counting bacteria in tomato catsup pulp or paste. *Journal of bacteriology*. 3(2).
16. Sawosz, E., M. Binek, M. Grodzik, S. P. Ziellin, M. Szmidt, T. Niemiec and A. Chwaiibog . 2010. Influence of hydrocolloidal silver nanoparticles on gastrointestinal microflora and morphology of enterocytes of quails. *Archives of Animal Nutrition* 61: 444 – 451
17. Atiyeh, B. S., M. Costagliola, S.N. Hayek, and S. A. Dibo. 2018. Effect of silver on burn wound infection control and healing. *Review of the Literature Burns* 33: 139–148.
18. Fondevila M., R. Herrer, M. C. Casallasa, L. Abeciaa, J. J. Duchab. 2020. Silver nanoparticles as a potential antimicrobial additive for weaned pigs. *Animal Feed Science and Technology* 150: 259-269
19. Hoet, P. H., I. Bruske-Hohlfeld and O. V. Salata. 2004. Nanoparticles-known and unknown health risks. *Journal of Nanobiotechnology* 2: 12-14
20. Scott, D. F. and P. D. Michael. 1987. Sub-therapeutic levels of antibiotics in poultry feeds and their effects on weight gain, feed efficiency, and bacterial cholytaurine hydrolase activity. *Applied Environmental microbiology* 331-336.

